

РЕШЕНИЕ

№ 4302

гр. София, 09.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54
състав, в публично заседание на 27.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11860** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК..

Образувано е по жалба на М. А. Х., [дата на раждане] , в С., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] - търсещ закрила със служебен адрес за призоваване: [населено място]. [улица], партер, ап. 1, чрез упълномощен представител адвокат Т. Л. - САК, кантора: [населено място]. [улица], партер, ап.1, Тел. [ЕГН], против Решение № 11032/24.10.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че издаденият административен акт е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила при издаването му.

В съдебно заседание жалбоподателят М. А. Х., чрез адв. Л. – редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Л.. Адвокат Л. иска съдът да отмени решението, с което се отказва предоставянето на бежански и хуманитарен статут. Счита, че към момента на постановяване на решението са налице данни за предоставяне на бежански статут по отношение на М. А. Х. на основание чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ, тъй като към момента живота му е застрашен. Видно от представената от нея справка – публикация в сайта ФАКТИ.БГ е, че отново бойци, свързани с новото

правителство са извършили 35 екзекуции без съд и присъда в рамките на 72 часа, което е безспорно доказателство по отношение на това, че спрямо М. А. Х. са налице предпоставките на чл. 9, ал.1 от З.. Видно от позицията на ВКБООН, същата приканва да бъдат спрени отказите за предоставяне на хуманитарен статут по отношение на сирийските бежанци. На 14.01.2025 г. препотвърждават тази си позиция да не бъдат връщани в С.. Моли съдът да отмени решение на ДАБ в частта, с която се отказва предоставяне на хуманитарен статут и да върнете преписката на ДАБ с указания за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ по отношение на доверителя й.

Ответникът Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет – редовно призован, се представлява от юрк. К.. Юркисконсулт К. иска съдът да отхвърли жалбата и да постанови съдебен акт, с който да потвърди решението като правилно и законосъобразно. Административният орган е спазил административнопроизводствените правила. Счита, че чуждият гражданин не отговаря на изискванията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Моли съдът да постанови съдебен акт, с който да се съобрази с новата актуална обстановка в С.. Административният орган не твърди, че няма хуманитарна криза, че няма безредици, но не може да става въпрос за безогледно насилие в С.. Продължават да се завръщат много сирийци. Започват да работят летища, отворени гранични пунктове, поради което моля да потвърдите решението на ДАБ.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен Съд С. – град, I-во отделение, 54 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че жалбоподателят е подал молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ОК-13- 921 от 04.06.2024 г. в Регистрационно - приемателен център - [населено място] (РПЦ - [населено място]) до Председателя на Държавната агенция за бежанците при-Министерския съвет (ДАБ при МС) от М. А. Х., от мъжки пол, [дата на раждане] г. в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., етническа принадлежност; арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на чуждия гражданин са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Административното производство по чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ е образувано с регистрирането на Молителя на 04.06.2024 г. с искане за предоставяне на международна закрила. Чуждият гражданин е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци, търсещи международна закрила в Република България.

По време на регистрацията по реда на ЗУБ в РПЦ - [населено място] чужденецът е регистриран като сирийски гражданин със заявен постоянен адрес в С., с оглед на което за държава по произход по смисъла на § 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ се приема С..

На по-късен етап в административното производство молителят е представил

следните преведени от арабски език копия на документи:

Семейна книжка № 16015, издадена на 11.08.2022 г. от Главна дирекция „Граждански регистър“, Министерство на вътрешните работи, Сирийска арабска република;

Персонална извадка от Граждански регистър, издадена на сирийския гражданин от Министерство на вътрешните работи - Граждански дела, Сирийска арабска република.

На 11.06.2024 г. с М. А. Х. е проведено интервю, въпросите и отговорите са обективирани в Протокол с рег. № УП 23501. Сирийският гражданин заявява, че е напуснал нелегално С. през месец януари 2024 г., влязъл е в Република Турция с група от 10 /десет/ човека и един трафикант. За а около 1 /един/ месец се е установил в [населено място], след което е отишъл в [населено място] и е останал около 2 /два/ месеца. Със себе си не е имал документи, удостоверяващи самоличността му. На 26.05.2024 е преминал нелегално българо-турската граница с група от 10 /десет/ човека и един трафикант. На 27.05.24 г. са пристигнали в [населено място].

От бежанската история става ясно, че жалбоподателят през 2022 г. е сключил граждански брак с Ф. А. Д. А., която към датата на провеждане на интервюто е бременна в 8 /осмия/ месец. Не притежава разрешение за влизане или пребиваване в друга държава членка на Европейския съюз. За първи път подава молба за международна закрила. С властите в страната си по произход не е имал проблеми заради етническата си принадлежност - арабин или заради изповядваната от него религия - мюсюлманин - сунит. Не е членувал в политическа партия или организация. Не е осъждан от редовната власт в държавата си по произход и не имал проблеми с режима. Мотивира молбата си за международна закрила с трудния живот в С., заради продължаващата война и затрудненията при намиране на работа, като заплащането е минимално. Не знае къде се водят военни действия в С.. Посочва, че една част от държавата му по произход е под контрола на свободната армия, една част е под контрола на кюрдските сили и една част е под контрола на официалната власт. Не би се завърнал в С. заради войната, тъй като ще бъде призован към сирийската армия, а евентуално може да отиде в обл. Х., къде не биха го взели като войник, но там животът бил много труден. Не е служил в сирийската армия и не е получавал призовка за отбиване на редовна военна служба, тъй като от 2017 г. се е преместил да живее в района на Х., който е под контрола на свободната армия, желае да получи закрила, да работи и да се събере със съпругата си.

От изложената от молителя бежанска история административният орган, установил, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, а именно: по причини основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, защото при провеждане на интервюто нямало нито един наведен довод от търсещия международна закрила, че в държавата му по произход е бил преследван по някои от посочените критерии в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ и до приключване на административното производство не са представени доказателства, сочещи, че в С. чужденецът е бил преследван или има опасност от бъдещо преследване по причини свързани с неговата раса, религия, националност, изразено политическо мнение или принадлежност към определена социална група.

Твърденията му не съдържали информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, вр. чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, както и риск за бъдеща

такава, а изложените съображения от молителя, не отговаряли на предметния обхват на разпоредбите на ЗУБ.

АО изложил разсъждения и с оглед на опасенията на търсеция международна закрила, че при завръщането си в С. ще бъде взет като войник, но следвало да се отбележи, че от Справка с вх. № МД-02-3/15.10.2024 г., изготвена от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС, съдържаща информация относно отношението на властите в С. спрямо млади мъже, неотслужили военна служба и завърнали се в родината се установило, че властите не извършват обиски в къщи за издирване на укриващи се от набор лица. Според последни доклади укриващите се от военна служба лица са задържани основно на контролно-пропускателни пунктове, където се проверяват документите им за самоличност и военни книжки или при кандидатстване за служба в държавни институции, но съгласно пар. 167 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на ВКБООН през 1992 г. /Наръчник/, в глава V, В. Дезертьорство и лица, които се отклоняват от военна служба е разписано, че Опасенията от преследване и наказание за дезертиране или за опит за бягство от военна служба сами по себе си не представляват основателни опасения от преследване по смисъла на дефиницията. Отделно от това в пар. 168 от горепосочения Наръчник е указано, че търсеция международна закрила може да е бежанец, ако дезертирането или бягството от военна служба се съпътства от други значими за него мотиви да напусне или да остане извън страната си на произход, или ако има други причини, но твърдения в този смисъл чужденецът не е изложил при провеждане на интервюто, както и не е представил доказателства в тази насока, поради което не са налице основанията за предоставяне на статут на бежанец предвид горните съображения, касаещи конкретно дезертирането или бягството от военна служба в държавата му по произход.

Поради изложеното, искането му в частта за предоставяне на статут на бежанец следвало да бъде отхвърлено като неоснователно.

За търсеция международна закрила липсвали предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Липсвали законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ и искането на молителя в частта за предоставяне на статут на бежанец следвало да бъде отхвърлено като неоснователно.

Търсеция международна закрила не правил и обосновани изявления за наличието на реална опасност от тежки посегателства във връзка с възможността за прилагането на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Съгласно посочената разпоредба, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание.

Твърдения, релевантни с горепосочената норма от ЗУБ сирийският гражданин не е направил. Не се установило наличието на реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Според тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07, понятията „смъртното наказание“, „екзекуцията“, както и „изтезанието или нечовешкото или унижителното отнасяне или наказание, наложени на молител в държавата му на

произход" използваните в член 15, букви а) и б) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (Директива 2011/95/ЕС) - обхващат ситуации, при които молителят за субсидиарна закрила е специфично изложен на опасността от определен вид посегателство. Разписаните в чл. 15, букви а) и б) от Квалификационната директива понятия и в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ, обхващат ситуации, в които кандидатът за международна закрила ес.

настоящия случай не се установяват по отношение на сирийския гражданин. Докато, посегателството, дефинирано в член 15, буква „в" от Директива 2011/95/ЕС, изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт", обхваща една по-обща опасност от посегателство.

От събраните доказателства в хода на проведеното административно производство и въз основа на изложената от молителя бежанска история не можело да се приеме, че сирийският гражданин е напуснал страната си по произход, поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не са налице и данни, че търсещият международна закрила е заплашен от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми, както с официалните власти, така и с която и да било групировка на територията на С..

Поради изложеното за кандидата не били налице законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т.1 и т. 2 от ЗУБ.

При разглеждане на основанията за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ АО се съобразил с Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл.15, б. в от Директива 2004/83/ЕО (Директива 2011/95/ЕС) относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи били присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт".

С цел установяване на актуалната обстановка в държавата по произход на сирийския граждани и извършване на преценка за приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ са изискани и са приложени Справка с вх. № ЦУ-1624/12.07.2024 г., Справка с вх. № ЦУ-1841 от 23.08.2024 г. и Справка с вх. № ЦУ-1852/27.08,2024 г., изготвени от дирекция „Международна дейност" към ДАБ при МС относно актуалното положение в С.. От съдържащата се актуална информация в Справка с вх. № ЦУ- 1624/12.07.2024 г., Справка с вх. № ЦУ-1852/27,08.2024 г. и Справка с вх. № ЦУ- 1841 от 23.08,2024 г. се констатирало, че към настоящия момент не са налице данни за наличието на вътрешен или международен въоръжен конфликт на цялата територия на С.. Съществували спорадични инциденти водещи до насилие, но не можело да се оценят като въоръжен конфликт и не били в състояние да предизвикат масов ефект. Дори и да се приеме, че положението в страната е несигурно и напрегнато, същото не можело да

се определи като безогледно насилие във всички части на държавата.

От изложеното може да се направи извод, че за молителя не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е неоснователно.

Административният орган обсъдил и последното и най-актуално Ръководство за С. от 2024 г., изготвено от Агенцията на Европейския съюз в областта на убежището, публикувано на 15.04.2024 г. е налице следната информация касаеща сирийските граждани завръщащи се в държавата си по произход: Сирийското министерство на вътрешните работи е издало циркулярно писмо през март 2019 г., отменящо наказанието за незаконно излизане чрез лишаване от свобода и/или глоби, които са били в сила преди това. Фактът на напускане на С. сам по себе си обикновено не би довел до нивото на риск, необходимо за установяване на добре обоснован страх от преследване. Не са известни последствия от подаването на молба за убежище в чужбина и не е налична информация, че такива кандидати са били конкретно наказвани при завръщането си. Съобщава се, че завърналите се лица, които не са участвали в опозиционни дейности и са напуснали С. само поради войната, не са се сблъсквали с проблеми при завръщането си, освен ако някой в тяхно отсъствие не ги е докладвал на властите, твърдейки, че са участвали например в дейности, противопоставящи се на режима. Независимата международна анкетна комисия за Сирийската арабска република (UNCOI) е установила, че процедурите на място по отношение на връщането варират значително. Съобщава се, че някои завърнали се са били задължени да уредят статута си в центрове за „уреждане на статута“ в контролираните от правителството на С. райони, преди да започнат своето завръщане, като по този начин е трябвало да разчитат на членове на семейството или приятели в С., действащи от тяхно име. Други са подали молба за уреждане на статута на граничен пункт или са получили личен достъп до такива центрове, след като са влезли отново в С. по нелегални маршрути. Също така липсата на граждански документи не пречи непременно на самия процес на връщане.

Във връзка с актуалната обстановка в държавата по произход на сирийския гражданин, подробно изложена по-горе и предвид постоянното пребиваване на членовете на семейството му в обл. Д. А., както и с оглед на неговото постоянно пребиваване от 2017 г. до 2024 г. в обл. Х., без да е посочил, каквито и да било опасения за неговата сигурност и безопасност можело разумно да се очаква, че търсещият международна закрила ще се установи на територията на държавата си по произход.

За търсещия международна закрила липсвали предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 8, ал. 9, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен хуманитарен статут в Република България.

Относно приложението на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут по други хуманитарни причини, следвало да се обсъди, че не са налице твърдения изнесени от кандидата за закрила. Предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, който предвижда такава възможност с оглед други причини от хуманитарен характер, както и по причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, не може да се обсъжда изолирано, а следва да се свърже с общата разпоредба на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изброяването на

случаите, които обосновават невъзможността на чужденеца да пребивава в държавата по произход, не е изчерпателно. Що се отнася до хуманитарните причини, с оглед на които може да се вземе решение за предоставяне на закрила в Република България съгласно чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, те трябвало да са от такова естество, че да разкриват реална опасност от посегателство върху личността на чужденеца, който кандидатства за получаването на статут, които в настоящия случай по отношение търсеция международна закрила не се установили.

Предвид тези мотиви ответникът постановил обжалваното решение.

Административен Съд С. – град, I отделение, 54 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 48, ал. 1 от ЗУБ.

При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. От приетите и неоспорени по делото доказателства безспорно се установи, че чужденецът е информиран писмено, на разбираем за него език за реда, по който ще се проведе производството по предоставяне на международна закрила, за неговите права и задължения, респективно за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци /чл. 58, ал. 8 от ЗУБ/. Своевременно и по надлежния ред е информиран за датата на провеждане на интервю, като му е представена възможност да изложи своята бежанска история и да ангажира доказателства в подкрепа на своите твърдения на заявления от него език, като за тази цел му е бил осигурен преводач. От представения с административната преписка протокол от проведено интервю се установи, че то е проведено на заявления от чужденеца език, като той изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. С оглед нормата на чл. 73 от ЗУБ молбата за предоставяне на международна закрила е разгледана индивидуално, като на молителя е предоставена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно, той не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на своите твърдения.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за

липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Разпоредбата изисква наличие на основателни опасения от преследване на чужденеца в държавата му по произход, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Според дефиницията, дадена с нормата на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Също така недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че държавата или партии или организации, контролиращи значителна част от нейната територия, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследването. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

При проведеното интервю, молителят изрично е заявил, че не е бил обект на преследване от страна на държавата, политически партии или организации или недържавни субекти, не е имал проблеми, свързани с религиозната и етническата му принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група. От жалбоподателя в хода на проведеното интервю не са съобщени събития, които да са настъпили след като е напуснал държавата си по произход, или пък извършвани от него действия/дейности, след заминаването му, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му по произход, които да пораздат у него опасения от преследване при завръщане, респективно да сочат на нужда от международна закрила. Следователно правилни са изводите на административния орган, че спрямо молителя не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 1 и чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ. Правилно е прието, че не следва да бъдат обсъждани и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 от ЗУБ, предвид че от страна на чужденеца не е заявено член на семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

Следователно от събраните по делото доказателства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса,

религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. В тази връзка правилни са изводите за липса на законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Материалноправните предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут са установени в нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Правилно административният орган е приел, че няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В решението са разгледани и обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, съгласно която хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. /отм. с Директива 95/2011/ЕО/ относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила, конкретно предоставяне на хуманитарен статут. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка, съдът изиска актуална справка за ситуацията в С., която съобрази при постановяване на настоящето съдебно решение, както и настъпилите по-късно събития на

територията на страната по произход.

С оглед на това е представена Справка вх. № МД-02-124/12.12.2024 г. относно актуалната общественно-политическа обстановка в С., след падането на режима на президента Б. А.. Видно от нея на дата 08.12.2024г., Б. А. напуска С. и неговият режим пада от власт, като съотношението на силите е коренно променено, в това число що се касае до контрола на сирийските кюрди на части от С.. Лидерът на групировката Х. Т. Ал Ш. - А. М. Ал Г. се е обрнал към сирийците и обещал да изградят родина за всички, а на 09.12.2024 г. премиерът в оставка М. ал Д. заявява, че повечето членове на кабинета работят с "бунтовниците" за плавен преход. В знак на готовност за работа с Х. Т. ал Ш. (HTS), която групировка ръководи бунта срещу Б. А. и подчертава раздялата си с джихасидските си корени, пратеникът на ООН за С. омаловажава определянето на въпросната групировка като терористична организация, като публично заявява: „Реалността е такава, че HTS, а също и другите въоръжени групировки, изпращат добри послания към сирийския народ: за единство, за приобщаване.", заявява Г. П. по време на брифинг в Ж.. В С. съществуват сблъсъци между турската армия и Сирийските демократични сили в М., след сблъсъците министрите на отбраната на Турция и САЩ са провели среща с цел деескалация на напрежението. От своя страна, на 08.12.2024 г. САЩ са обявили, че са атакували позиции на групировката Ислямска държава в Централна С., без данни за цивилни жертви, И. атакува военни съоръжения, предназначени да съхраняват оставащия в страната арсенал химически оръжия, и други военни съоръжения и балистични ракети. На 10.12.2024г. новият временен лидер на С. М. ал Б. обявява, че поема управлението на страната като служебен премиер с подкрепата на бившите бунтовници.

На заседанието си от 19 декември 2024 г. Европейският съвет прие заключенията относно положението в С. след падането на режима на Б. А., и конкретно следното:

- Определят като историческа възможността за повторно обединение и изграждане на страната и подчертават значението на приобщаващ и ръководен от С. политически процес, който да отговаря на легитимните стремежи на сирийския народ в съответствие с основните принципи на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН, изразена е и подкрепа за работата на специалния пратеник на ООН за С..

- Независимостта, суверенитетът и териториалната цялост на С. в рамките на сигурни граници, следва да се зачитат изцяло в съответствие с международното право. Подчертава се необходимостта да се гарантира зачитането на правата на човека, включително правата на жените, неосновано на религиозно разделение управление и защита на членовете на религиозните и етническите малцинства, както и да се опази културното наследство на С..

- Призовават се всички страни да пазят националното единство и да гарантират защитата на цивилното население, предоставянето на обществени услуги, както и създаването на условия за приобщаващ и мирен политически преход и за безопасно, доброволно и достойно връщане на сирийските бежанци, както е определено от ВКБООН.

-Подчертават също значението на борбата с тероризма, на предотвратяването на повторната поява на терористични групи и на унищожаването на оставащите запаси от химически оръжия.

В изявление на върховния представител от името на Европейския съюз по повод падането на режима на А., който бележи исторически момент за сирийския народ, се изразява подкрепа за всички сирийци и в страната, и в диаспората, които са изпълнени с надежда или пък се страхуват от несигурното бъдеще. Всички те трябва да имат възможността да се обединят и да стабилизират и изградят отново своята страна, да възстановят справедливостта и да гарантират наличието на отчетност. Изтъква се, че е от решаващо значение е да се запази териториалната цялост на С., да се зачитат нейната независимост, нейният суверенитет и държавните институции и да се отхвърлят всички форми на екстремизъм. Настоятелно се призовават всички участници да избягват всякакво по-нататъшно насилие, да гарантират защитата на цивилното население и да спазват международното право, включително международното хуманитарно право, в това число защитата на членовете на всички малцинства, включително християнските и другите малцинствени вероизповедания, за безопасността на чуждите граждани и за зачитането на дипломатическите представителства в Д.; приканват се всички страни да защитят богатото културно наследство и религиозните паметници на С..

Изтъква се в изявлението, че е наложително повече от всякога всички заинтересовани страни да започнат приобщаващ и ръководен и подкрепян от сирийците диалог по всички ключови въпроси, за да се гарантира организиран, мирен и приобщаващ преход, в духа на Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН и в съответствие с волята на сирийския народ.

В този критичен период Европейският съюз подкрепя сирийския народ и продължава да поддържа тесни контакти с партньорите в региона и с ключовите международни партньори, в това число предоставя значителна финансова помощ. Така от 2017 г. насам ЕС организира ежегодни конференции в подкрепа за бъдещето на С. и региона. Тези конференции имат за цел да продължат да подкрепят сирийското население и съседните държави, приемащи сирийски бежанци, и да мобилизират международната общност в подкрепа на всеобхватно и надеждно политическо решение на конфликта в С.. Конференцията е форум за потвърждаване на подкрепата от международната общност за сирийския народ и за усилията на специалния пратеник на ООН за постигане на политическо решение чрез преговори, в съответствие с Резолюция 2254 на Съвета за сигурност на ООН.

На конференцията през 2024 г. донорите са се ангажирали да предоставят сума в общ размер на 7,5 млрд. евро. Общата сума включва 2,12 млрд. евро, обещани от ЕС за 2024 и 2025 г.

От създаването си през декември 2014 г. досега Регионалният доверителен фонд на ЕС в отговор на кризата в С., известен още като фонда „Мадад“, е мобилизирал 2,38 милиарда евро. Макар фондът официално да приключи дейността си през декември 2021 г., то съществуват проекти, които ще бъдат изпълнени до юни 2025 г. Този фонд е заменен от Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (известен също

като „Глобална Европа“). Този инструмент урежда рамката за сътрудничеството на ЕС в полза на сирийския народ за периода 2021—2027 г. В рамките на ЕС се полагат усилия и за облекчаване на санкциите, наложени на сирийското правителство на сваления президент Б. А. и подпомагане на населението на страната. Издадено е шестмесечно освобождаване за трансакции с някои държавни органи, за да облекчат потока от хуманитарна помощ, да се справят с недостига на електроенергия в С. и да позволят лични парични преводи. На 04.01. 2025г. германският външен министър А. Бербок е пътувал до С. за еднокдневна визита с френския си колега от името на ЕС и се срещнал с лидера на "Х. Т. аш Ш." А. ал-Ш.. По време на посещението си Бербок заяви, че всички сирийски групи, включително жени и кюрди, трябва да бъдат включени в прехода на страната, ако Д. иска европейска подкрепа.

Горните данни са част от съобщенията на страницата на Европейските институции и са публично достъпни. Данните за падане на режима на Б. А. и поемане на властта от новия лидер на С. също са безпротиворечиво разпространени от всички национални медии и общодостъпни. Също така е ноторно (източници – новини на сайта на българска национална телевизия , периода 08-15.12.2024г.), че значителен брой сирийци в Д. и по света ликуват, завръщат се в страната си след падането на режима на Б. А.. Мотивите за ситуацията в С. е в съответствие със задължението на съда по чл.46, пар.3 от Процедурната Директива (Директива 2013/32) да обсъди всички относими данни и след издаването на оспореното решение, относими към преценката за предоставяне на международна закрила на оспорващия.

Предвид изключителната подкрепа от международната общност, бъдещето на С. зависи изключително от волята на сирийския народ, именно сирийските граждани следва да изградят желаното бъдеще на държавата си. Ясна е волята на Европейския съвет – за подкрепата на С. за изграждане на демократично общество и завръщане на сирийците в страната им.

Що се касае до основанията, свързани с нежеланието на оспорващия да изпълни задължението си за редовна военна служба, тъй като ще бъде въвлечен във военни престъпления, то доколкото определяният като престъпен режим на Б. А. е свален от власт, няма основания за такива изводи за в бъдеще. Той е длъжен да изпълни своя дълг към сирийската държавна армия, в случай, че бъде повикан. Не могат да бъдат счестени за относими и основанията, свързани с битовите условия в С., нито с военните действия от страна на Турция. Видно е, както е призовал и ЕС, международната общност полага усилия С. да не бъде завладяна от терористични групировки.

Съдът, предвид изложеното, тъй като няма основания да се предполага, че ще бъде преследван на основанията по чл. 8 от ЗУБ, в това число и изтъкнатите подробно в жалбата по чл. 8, ал. 5 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, нито са налице основания по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, то оспореното решение е правилно като краен резултат и при изменената обстановка в С.. Същото е законосъобразно на всички основания по чл. 146 от АПК - като издадено от компетентен орган - председателят на ДАБ като орган, който единствен според законодателството на Република България, конкретно ЗУБ има правомощия да предоставя, да отказва и да отнема международна закрила - статут на бежанец и

хуманитарен статут на основанията по чл. 8 и чл.9 от ЗУБ. Издадено е след проведена процедура по молбата за закрила при спазване на всички изисквания - регистрация на молителя, запознаването му с правата и задълженията му чрез връчване на указания на разбираем за него език и провеждане на лично интервю с участието на преводач. В рамките на производството молителят е имал възможност и се е възползвал да представи документи в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено по начин, който е позволил да даде точни данни и да отстрани всяко съмнение за неточности или противоречия в изявленията си, предвид зададените въпроси. В рамките на производството органът е изискал и обсъдил в решението си подробно относимата информация за страната на произход на молителя, която действително е била актуална към датата на решението. Неотносими са в тази връзка данни за спорадични актове на насилие, доколкото такива има почти навсякъде по света и никое правителство не може да гарантира абсолютна сигурност и спокойствие на което и да е лице. Такива актове на насилие не обосновават различна квалификация на общата обстановка в С. във връзка с приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и предоставяне на хуманитарен статут. Доводите в жалбата за допуснати нарушения на процесуалните правила са изцяло неоснователни. Изводите по този въпрос в решението са правилни, те са валидни и към датата на постановяване на съдебното решение.

В заключение, доводите на адв. Л., че от представените от нея доказателства, отново бойци, свързани с новото правителство са извършили 35 екзекуции без съд и присъда в рамките на 72 часа, което е безспорно доказателство по отношение на това, че спрямо М. А. Х. са налице предпоставките на чл. 9, ал.1 от З.. Видно от позицията на ВКБООН, същата приканва да бъдат спрени отказите за предоставяне на хуманитарен статут по отношение на сирийските бежанци. На 14.01.2025 г. препотвърждават тази си позицията да не бъдат връщани в С., съдът намира за необосновани.

От изложената от чужденеца бежанската история се установява, че няма конкретни действия на преследване срещу него, не е имал проблем с официалните сирийски власти, няма реална опасност от тежки посегателства, не е бил принуден на напусне страната си на произход, поради опасност от налагане на наказание – екзекуция, изтезания или нечовешко и унижително отношение. Предвид данните за действията, предприети не само от И., но и от САЩ на територията на С. след падането на режима на А. и целта на тези действия, посочени по-горе, не може да се направи извод, че ще е налице безогледно насилие и военните действия ще продължат . От обсъдените данни за ситуацията в С. може да се направи извод за значително подобрение на общественно-политическата обстановка - отварят банки и магазини, движението по пътищата се възстановява и се наблюдава значително по-малък брой въоръжени сили, а националната коалиция на сирийските опозиционни сили се е ангажирала да завърши прехвърлянето на властта към преходен управляващ орган с пълни изпълнителни правомощия, проправяйки пътя към свободна и демократична С.. Това се доказва и от представената от ответната страна справка за актуалното състояние в С. № МД-0220 от 14.01.25 г. Относно представената от адв. Л. позиция на UNCHR,

за обстановката в С., съдът я намира за непълна и противоречаща на представената от ответната страна актуална справка за състоянието на С., от която се установява подобряване на положението след падането на режима на А. и не се съобщава за подобни екзекуции.

С оглед изложеното и като е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания, административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение. Жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 54 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Х., [дата на раждане] , в С., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] - търсещ закрила със служебен адрес за призоваване: [населено място]. [улица], партер, ап. 1, чрез упълномощен представител адвокат Т. Л. - САК, кантора: [населено място]. [улица], партер, ап.1, Тел. [ЕГН], против Решение № 11032/24.10.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.